

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 317
Miercuri,
4
martie
1992
5 lei

„Dreptate comunistă”

De când a ieșit din găoacele festoase ale lui Marx și Lenin comunismul tot făurește „justiție și dreptate”, prin teroare și crime fără număr.

Printre cele dintâi victime ale revoluției proletare a fost Țarul tuturor Rusiilor, Nicolae al II-lea, măcelărit cu întreaga familie în martie 1918, la Ecaterinburg, din ordinul expres al lui Lenin. Tătucul Stalin a continuat și perfecționat „opera”, aplicând „justiția proletară” tuturor celor care refuzau să fie cu revoluția bolșevică, ori numai bănuți fiind de lipsă de loialitate și respect pentru seceră și ciocan. Gulagul comunist sovietic a realizat recordul absolut al celor mai numeroase, odioase și monstruoase crime cunoscute în istorie. A precedat și apoi a supraviețuit infernului lagărelor naziste, pe care le-a depășit cu mult în rafinament și eficacitate. După „victoria revoluțiilor” democrat-populare și socialiste a proliferat în gulaguri naționale, risipite din China, Coreea și Vietnam până în Etiopia și Cuba. Țările „lagărului socialist” din Europa, între care și România a avut locul ei de frunte, sînt pline de cimi-

tirele fără cruci și gropile comune ale eroilor martiri ce s-au opus ciumei roșii, compunând infernul gulagului nostru național, de la „Canal” la Sighet și de la Rîmnicu Sărat și Jilava, pînă la Aiud și Gherla.

Actualul Parlament al României, alcătuit în proporție de trei sferturi din foști făuritori și slujitori ai „raului” nostru național comunist este incapabil să incline balanța justiției în favoarea celor care, supraviețuind „gherlelor și canalelor”, cer să li se facă dreptate, prin restituirea caselor ținute și jefuite în anii comunismului.

Între foștii proprietari și actualii chiriași, beneficiari ai „justiției” comuniste actuala putere, nu poate opta decît pentru perpetuarea și apărarea „drepturilor” celor ce le-au dobîndit prin abuzuri, fraude, jafuri și crime.

Cine așteaptă acte de justiție de la comunisti, chiar convertiți cameleonici la orice altă culoare decît cea roșie, se înșală amar. Comunismul este o ideologie și o înfăptuire potrivnică oricărui principiu de justiție. Este potrivnic naturii umane și lui Dumnezeu.

prof. Nicolae POP

„...dorința noastră fierbinte este ca indiferent de barierele naționale și religioase existente între locuitorii acestui oraș și patrii, vizitarea repetată a muzeului să fie un prilej fericit ca oamenii de reală valoare morală și spirituală să se cunoască și să se respecte”.

Johann Filtsch

— 25 februarie 1817 —

Ieri a avut loc la Casa Albastră, deschiderea oficială a Anului Brukenthal, prilejuită de împlinirea a 175 de ani de la deschiderea — ca instituție publică — a renumitului muzeu sibian, purtător al numelui nu mai puțin renumitului baron Samuel von Brukenthal.

În cuvîntul inaugural dl. Alexandru Lungu, directorul muzeului sărbătorit, a făcut o scurtă trecere în revistă a ceea ce a fost și este instituția respectivă, relevînd totodată și cîteva din principalele manifestări ce vor fi organizate în acest An Brukenthal.

Printre acestea amintim seria de expoziții — carte, artă, argintărie, numismatică, sticlărie, ceramică ș.a. — din colecțiile muzeului — simpozioane, sesiuni de comunicări, editarea unor publicații științifice și, nu în ultimul rînd, instituirea, cu participare internațională, a Fundației Brukenthal. (Desigur, întreaga suită de activități culturale dedicate evenimentului va fi adusă la cunoștința publicului la timpul potrivit).

„R”

P.S. — Această primă zi a manifestărilor Anului Brukenthal s-a încheiat cu o masă festivă — mîrțișor pentru reprezentanțele sexului frumos, angajate ale instituției sărbătorite.

Concert

Joi, 5 martie a.c., în sala Cercului Militar, la ora 18.00, va avea loc, sub bagheta dirijorului Florin Mihăiescu, concertul filarmonicii W. A. Mozart, avîndu-l ca solist pe Mircea Călin.

În program: Samuel Barber — Adagio pentru coarde, H. Wieniawski — Concertul pentru vioară nr. 2 în Re minor, Haydn — Simfonia nr. 101 în re major „Ceasornicul”.

M. G.

DIN SUMAR

- ◆ Șomajul la zi;
- ◆ Imperiul contraatacă;
- ◆ Martiriul Episcopului greco-catolic Valeriu Traian Frențiu pag. 2
- ◆ Să mori de rîs;
- ◆ „Biogazul - o șansă mereu pierdută” ?? pag. 3

„Medicins du monde” ajută Sibiu

Pentru a opta oară această organizație a trimis o misiune la Sibiu, condusă de dl. prof. Guy Mayer, din care fac parte: doamnele Liane Mayer, Monique Garrat, Arlette Charles, J. Fr. Soury și cinci studenți din Bordeaux. Au fost aduse 30 de tone de ajutoare conținînd soluții perfuzabile, 300.000 de seringi, instrumente medico-chirurgicale, dezinfectante, o tonă lapte praf de la cel mai mare producător din sud-estul Franței precum și medicamente speciale donate de Asociația Toulip. Aceste ajutoare vor fi împărțite la casele de copii, orfelinătele și spitalele de copii handicapați din județul Sibiu.

Încă o puternică dovadă a prieteniei Franței față de România este acest nou gest umanitar, pentru care le transmitem prietenilor francezi cele mai adevărate sentimente de grație.

Foto și text: Iulian PREDA

Șomajul la zi

La începutul lunii martie, datele privind situația șomajului în județul nostru, înregistrate la Oficiul Forțelor de Muncă, dovedesc faptul că din totalul șomerilor, mai mult de jumătate îl reprezintă numărul femeilor. Ceea ce înseamnă o creștere a șomajului în sfera industriei ușoare.

Din totalul de 4955 șomeri aflați în plată, 3160 sînt femei. În ceea ce privește reîncadrarea acestora în alte meserii, lucrurile nu sînt tocmai simple. Pentru că meseriile care pot asigura locuri de muncă în Sibiu sînt pentru bărbați: zidari și dulgheri, foarte puțin solicitate.

Din statisticile recente se constată faptul că, din rîndurile muncitorilor care au o calificare, tot femeile sînt cele expuse în primul rînd șomajului.

La această oră, numărul șomerilor din această categorie este de 3528, din care 2454 sînt femei.

În ceea ce privește situația șomerilor proveniți din rîndurile muncitorilor necalificați, există pentru aceștia posibilitatea de a urma

un curs de recalificare pentru meseriile deficitare. Numărul acestora se ridică la 1129, din care 828 sînt femei.

Din rîndul personalului de execuție cu studii medii, s-au înregistrat 139 șomeri, din care 102 sînt femei.

O categorie aparte o reprezintă, fără doar și poate, șomerii proveniți din rîndurile personalului cu pregătire superioară. Situația acestora este îngrijorătoare cu atît mai mult cu cît economia are tot mai acută nevoie de specialiști. În acest sens, s-au înregistrat 159 șomeri, din care 76 femei.

Pentru a veni în sprijinul șomerilor vom prezenta cîteva oferte de servicii din cele existente la Oficiul Forțelor de Muncă:

- Conducători auto — șoferi autobuze, gr. D, Tursib — 20 locuri;
- S.C. „Construcții” S.A. — 40 locuri zidari, 30 locuri dulgheri;
- Spitalul Municipal Mediaș — 42 locuri asistente medicale (cu studii de specialitate).

Gabriela BALAN

Tot pe drum, pe drum, pe drum...

Foto: Iulian PREDA

Imperiul contraatacă

Prin poziția sa România s-a aflat mereu la limita extinderii maxime a unui sau mai multor imperii ale căror interese ne-a costat întotdeauna, datorită bogăției sale și a poziției strategice pe care o deține. Nu are rost să mai explicăm acum importanța Carpaților, a Litoralului sau a Dunării. În momentul de față am rămas să ne învecinăm cu un imperiu care timp de secole nu a făcut decît să ciupească teritorii de la toți vecinii pentru ca apoi să neantizeze popoare întregi, săvîrșind toată gama de crime imaginate vreodată a căror simplă enumerare ar putea umple biblioteci întregi. Era, desigur, de așteptat ca în momentul în care acest „imperiu al răului” — cum bine l-a numit Ronald Reagan — a intrat în descompunere, toată hidosenia și putreziciunea lui să iasă la iveală. În mințile bolnave ale nostalgicilor Imperiului Roșu se pare că nu a rămas decît gîndul ca odată cu prăbușirea lor să se prăbușească și cei neatinși în-

că de virusul comunist creat și proliferat de el.

Iată că exact în momentul în care Moldova alături de alte state (foste sovietice), sînt primite ca membri cu drepturi depline ai Organizației Națiunilor Unite, în zona Dubăsari — cu populație majoritar românească — fideli sistemului, care ar fi dorit să ajungă o temniță universală a popoarelor, declanșează acțiuni singeroase nemotivate decît de ură. Asistăm în aceste zile la același scenariu singeros, care se derulează în mod repetat de-a lungul întregului Imperiu Roșu. După crearea și întreținerea de situații limită nu poate urma decît sosirea pacificatoare a Armatei Roșii, pentru că în C.S.I., nu-i așa, armata e cu poporul. Mai mult ca sigur că încheierea acestui cosmar nu va putea avea loc decît prin intervenția forțelor ONU, care e de dorit să aibă loc cît mai grabnic. Pînă atunci însă IMPERIUL CONTRAATAcă.

Marius GHEORGHIU

Iarăși A.P.C.A.

Nu poți să nu privești cu nostalgie înspre potențialul imens pe care îl pune în mișcare interesul justificat al omului. Asociația pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme este astăzi o forță în România. E greu să nu se țină seama de 3 milioane de oameni direct interesați în susținerea revendicărilor A.P.C.A., din care 800 000 sînt proprietari ai unor autoturisme achitate, dar pe care nu le-au putut ridica.

Dacă peste noapte A.P.C.A. s-ar transforma în partid, probabil că ar fi dintre cele mai importante...

Într-o primă etapă a „războiului” dus de A.P.C.A., de atîta amar de vreme, sorții au înclinat înspre Asociație: Tribunalul municipiului București, „a spart gheața și a putut dovedi că Dreptatea poate și trebuie să fie pusă la locul ei de onoare, acordîndu-se de acest tribunal cîștig de cauză acelora care au putut demonstra că dreptatea este de partea lor” — președinte ing. Ștefan Chițescu.

Președintele Curții Supreme a stabilit ca recursul în procesul Autoturismelor să aibă loc la data de 13 aprilie 1992.

Ce va fi vom vedea.

Lucian FILIP

Martiriul Episcopului greco-catolic Valeriu Traian Frențiu

În noaptea de 28/29 octombrie 1948 o echipă de circa 10 agenți de poliție s-a prezentat la Palatul Episcopiei din Oradea pentru a-l aresta pe episcopul român unit (greco-catolic) de Oradea, Valeriu Traian Frențiu. Un martor care în acea noapte era cu episcopul, a relatat că echipa de aretare l-a silit parase pe Pr. Man să-l cheme pe Episcop, ceea ce s-a și întimplat, acesta fiind bolnav. Episcopul le-a cerut voie agenților să facă o Sf. Liturghie, ceea ce i s-a admis. În cameră au rămas vreo 2-3 agenți, alții fiind în apropiere. Martorul care mi-a relatat (numele martorilor nu le fac publice acum) a rămas la Sf. Liturghie și i-a dat răspunsurile (fiind de față numai el și agenții de pază). De atunci, martorul acesta nu l-a mai văzut pe Episcop niciodată.

Un al doilea martor, de asemenea de mare încredere, mi-a relatat cele petrecute ulterior. De la Oradea, Episcopul a fost trimis la Ministerul de Interne (București) împreună cu Preotul Alexandru Chișiu. Pe drum au fost oprite de-abia la Brașov pentru a minca.

La Ministerul de Interne a stat puțin. A doua sau a treia zi a fost expediat la Dragoslavele, unde s-au strîns toți episcopii. Erau închiși într-un fel de „țarc”, 6 oameni bătrîni păziți de un pluton. Acolo au fost vizitați de Patriarhul ortodox Justinian Marina, care le-a făcut apropouri de „trecere” mai voalate (de trecere la ortodoxie). Fără

rezultat. Patriarhul a revenit de două ori, cu același insucces. Ultima dată a venit în ziua de 2 decembrie 1948, aducînd „Monitorul Oficial”, unde se tipărise „Decretul nr. 358 din 1 decembrie 1948” de desființare a Cultului Greco-Catolic. „A avut nerușinarea astăzi”, îmi spunea indignat al doilea martor. Episcopii au protestat în scris la Președinția Republicii Populare Române contra acestui Decret samavolnic. Episcopul Frențiu a înțeles bine încercarea la care îl supunea Hristos, permițînd dușmanilor Bisericii să persecute Biserica. „Un cuvînt de nemulțumire n-am auzit din gura lui, mi-a precizat al doilea martor. A spus că asta ne e datoria. Cea mai mare parte a timpului și-o petrecea în rugăciune”.

De la Dragoslavele, Episcopul Frențiu a fost dus la Căldărușani, unde o vreme a stat cu al doilea martor în cameră. Au stat alături, închiși, între 28 februarie 1949 — 25 mai 1950. Erau deținuți în localul Școlii de cîntăreți de pe malul lacului, în afara Mănăstirii Căldărușani (propriu-zis) dar pe un teritoriu care îi aparținea. Școala a fost înconjurată cu un gard de sîrmă, la care însuși Patriarhul Justinian a arătat unde să se așeze stîlpii (martorul a aflat acest semnificativ amănunt de la ofițerul plutonului de poliție politică însărcinat cu paza lor care comanda acest pluton și care a arătat sentimente mai omențești decît Patriarhul ortodox, protejîndu-

du-l pe arestați, fapt pentru care el însuși a fost pînă la urmă arestat.

De la Căldărușani, Episcopul Frențiu a fost mutat la sinistra temniță din Sighet, pare-se la 25 mai 1950. Aici avea să stea pînă la 11 iulie 1952, cînd a murit. Sfirșitul lui, conform mărturiei celui de al doilea martor, prezent acolo, s-a petrecut după cum urmează. În ziua de Florii (12 aprilie) a anului 1952, a venit la închisoarea din Sighet un ofițer din București, care a făcut „restructurări” în camera lor de închisoare. A intrat în celulă, unde deținuții stăteau drept și s-a îndreptat furios spre Episcopul Frențiu, spunîndu-i: „Bătrînule nemernic, pe cine ai consacrat de Episcop?”. Episcopul Frențiu a schimbat fețe, s-a făcut palid, apoi roșu, dar n-a scos nici un cuvînt. Aici facem o paranteză pentru a arăta că Episcopul Frențiu îl consacrase ca Episcop pe Pr. Tit Liviu Chinezu la Căldărușani, conform precizării celui de al doilea martor. Probabil însă că poliția politică era derutată, deoarece găsise la Episcopul Frențiu (desigur, la Palatul Episcopal Oradea — n.n.) numirea Pr. Coriolan Tămăian ca Episcop. În realitate, prof. Dr. Tămăian, care devenise Episcop auxiliar pe lângă Episcopul Frențiu cu 2-3 zile înainte de arestare, ceruse să fie căutat altcineva în locul lui, deoarece era sigur că el va fi arestat. Nu știa însă că va fi arestat și Pr. Iuliu Hirțea, care a primit funcția de Episcop. Episcopul Chinezu, de-

venit urmaș al Episcopului — martir Vasile Aftenie (Episcop greco-catolic de București), a murit în 1955 în temniță. Episcopul Hirțea i-a lămurit pe securiști în anul 1964 că el rămăsese atunci Episcop, dar pînă atunci Securitatea rămăsese cu convingerea că Episcop secret este Coriolan Tămăian, Ordinarius al Diacezei de Oradea. Probabil însă că Securitatea mai „mirosise” și altceva, poate în legătură cu Episcopul Chinezu, de vreme ce ofițerul din București l-a interpellat atît de brutal pe Episcopul Frențiu.

Acest episod a însemnat pentru el începutul sfîrșitului. Toată ziua a rămas în tăcere. Dăm cuvîntul celui de al doilea martor, prezent acolo: „De a doua zi dimineața a început să i se umfle un deget la piciorul stîng, apoi pe rînd altele. Mediciație nu i s-a dat. Umflătura a urcat tot mai sus. Din 8 iulie nu s-a mai ridicat de pe pat și în afară de terciul de dimineață, pe care i-l dădeam cu lingura, altceva n-a mîncat. În ultimele zile, la pat se așeza dacă-i ridicam picioarele cineva dintre noi. În ultimele trei zile n-a mai vorbit, a gemut tot timpul, pînă-n ziua de 11 iulie 1952, la orele 18 și douăzeci (era un turn al Bisericii catolice, la care se vedea). În timp ce se împărțea masa de seară, a decedat lin, asistat de noi toți din cameră. Pe urmă, s-a auzit paznicul de afară și peste cîteva minute a intrat sanitarul, care a ordonat să-l așezăm pe o pătură și luîndu-l

de cele patru colțuri, Ep. Hosu și Ep. Chertș în față, iar Ep. Chinezu și... (aici martorul, și el unul dintre suferinții bisericești, și-a pronunțat numele dar eu îl omit) la urmă prinzînd colțurile păturii, l-au transportat într-o cameră, de unde în noaptea următoare, conform obiceiului cunoscut, a fost dus la cîmîtir”. „Obiceiul cunoscut” era același pe care l-am descris în articolul despre moartea Episcopului român unit Ioan Suciu. Îl menționez și aici. La miezul nopții, căruța închisorii Sighet trăgea în curte, mortul era aruncat în căruță, de unde era aruncat într-un loc necunoscut, departe de închisoare. Pînă în iulie 1951, morții beneficiau de un sicriu (ultimul care a avut parte de acest privilegiu a fost preotul prepozit Maghiar de la Oradea, la 16 iul. 1951, căruia i s-a confecționat un coșciug din scînduri de dușumele). Deci, Episcopul Frențiu a fost înmormîntat fără sicriu, „unde”, nu se știe unde. Dar la Ministerul de Interne trebuie să se știe precis locul deoarece au pretins că l-au scos de acolo pe Iuliu Maniu la un moment dat (pe care însă familia nu l-a recunoscut). Se știe doar că locul nu e departe de închisoare.

Așadar, e absolut sigur că Ep. Frențiu a murit la 11 iulie 1952, la Sighet și este înmormîntat lângă Sighet. Mort din vina Securității Române, fără îngrijire medicală, el rămîne un martir al Bisericii noastre.

Prof. Dr. Anton MOISIN

„BIOGAZUL — o șansă mereu pierdută“?! (V)

Specialiștii de la IPROCHIM S.A. (Institutul de Proiectări pentru Industria Chimică), filiala Sibiu consideră că valorificarea prin biodegradare a deșeurilor menajere este eficientă, (relativ) ieftină și nepoluantă. Dar prin faptul că necesită o tehnologie neconvențională și nu produce mari beneficii, nici nu este tentantă. Avantajul funcționării sigure e însă de negăduit.

Deșeurile care se prelucra- ză într-o astfel de instalație sînt: gunoii din gospodării, inclusiv hîrtie și resturi de mincare, deșeurii menajere din restaurante, abatoare și întreprinderi care prelucra- ză alimente, deșeurii umede rezultate la întreținerea parcurilor și grădinilor, mil din instalațiile de purificare a a-

pei, deșeurii din agricultură (dejecții animale).

Cîteva date tehnice: ● 19% din cantitatea de material introdusă este convertibilă în biogaz; ● gazul rezultat prin biodegradare conține 75% metan; ● valoarea calorică este de 7-8 kw/h; ● dintr-o tonă de material rezultă 115-140 mc. gaz; ● din cantitatea de material introdusă se obține 44% compost, care poate fi folosit ca îngrășămint în agricultură.

Teoretic, o astfel de instalație nu are costuri energetice. 60% din biogazul rezultat este folosit pentru întreținerea proprie, iar cca. 30% poate fi imbuteliat și vîndut. Dl. ing. Ioan Lăzăroaie (șeful filialei IPROCHIM S.A. din Sibiu) ne dă ca exemplu o asemenea instalație din Japonia

(semnificativ exemplu, dar... din păcate, cam forțat; eficacitatea japonezilor e o „chestiune“ ce probabil ține de codul lor genetic!) care livrează gaz metan imbuteliat și destinat funcționării autoturismelor...

Construirea și punerea în funcțiune a instalației poate fi realizată cu specialiști locali asistați de specialiștii firmei elaboratoare a proiectelor și utilajelor (B.T.A. München).

Firma germană estimează pentru Sibiu o capacitate optimă de prelucrare de 30000 tone deșeurii menajere într-un an. O instalație similară, cu o capacitate de prelucrare de 20000 tone/an a fost realizată în 1991 la Helsingor în Danemarca, cu ajutorul Comunității Europene. În acest caz, costul total al investițiilor s-a ridicat la 14 milioane de mărci. (Fără cheltuieli pentru teren).

„Trebuie să învățăm din greșelile trecutului. Combinatele chimice gigant construite la indicațiile „savantei“ sînt uzate fizic și moral și extrem de poluante. Este inadmisibil să construim iarăși alți giganti pentru incinerarea deșeurilor care să ne polueze mediul. Cel puțin acum avem posibilitatea de a alege și este de preferat soluția cea mai ieftină, mai folositoare și nepoluantă“, a concluzionat d-na ing. Daniela Losonci.

Ovidiu TOMULEȚIU

Cum se poate fura o uscătorie!

Mai mulți locatari ai blocului 9 A, de pe Calea Cîsnădiei, ne scriu despre faptul că una din camerele de folosință comună de la parterul blocului a fost furată pur și simplu de doi locatari, care au socotit că pot să o folosească doar ei, lipsindu-i pe ceilalți de dreptul de a putea usca rufe în respectiva cameră, care pînă atunci purta numele de uscătorie.

Au început apoi peregrinările locatarilor frustrați — la primărie, la R.A.G.C.L. și peste tot pe unde se putea — sperînd că vor reuși în cele din urmă să recîștige camera furată. Degeaba însă, camera a rămas cu lacătul pe ea, iar cheia lacătului la domnia Rus Vasile, ap. 17 și Tilip Ioan, ap. 14, noii „proprietari“ ai uscătoriei. Celor doi puțin le pasă de adresele și somațiile primite. De hîrtii dinșii nu se sperie și dacă nu a venit nimeni să-i scoată afară, nu sînt fraieri să abandoneze bu-nătate de cameră.

Cităm mai jos una din adresele trimise celor doi de către RAGCL Sibiu: „Către Rus Vasile, Calea Cîsnădiei, bl. 9 A, ap. 17, și Tilip Ioan Gheorghe, Calea Cîsnădiei, bl. 9 A, ap. 14. Urmare a audienței doamnei Andrei Elena, la conducerea unității noastre, precum și a verificărilor fă-

cute în teren, vă învederăm următoarele: întrucît dvs. în mod abuziv ați ocupat în exclusivitate camera comună de la parterul blocului, vă rugăm ca în termen de 5 zile de la primirea prezentei să eliberați camera respectivă și să desființați lacătul.

Această cameră prin construcție este destinată a fi folosită în comun de toți locatarii de la scara respectivă și nicidecum numai de dvs. care sînteți proprietari doar pe apartamentele în care locuiți, nu și pe părțile comune ale blocului.

În cazul în care nu vă conformați celor de mai sus, vă vom acționa la Judecătoria pentru evacuare. DIRECTOR, ing. Pologea Ghe. Șef serviciu Ghiță Alexandru“. (Respectiva adresă a fost trimisă celor doi, cu nr. 5213 din 07.10.1991).

Nu știm pe ce „drepturi“ vîsate noaptea s-au bazat cei doi atunci cînd au ocupat camera respectivă.

Sperăm însă că legea și noua administrație a primăriei se va ocupa mai îndepărate de dinșii, nu neapărat pentru a-i învăța minte, ci pentru a pune lucrurile la punct. Altfel cine știe... mîine vor ocupa nestingherii apartamentele vecinilor.

D.L.B.

Vînătorul și... vînătoarea

Primii vînători au apărut împinși de nevoi, de frig și de foame. După comuniști, nu se știe exact cine a apărut înainte, vînătorul sau vînătoarea. Dar noi știm.

Vînătorii inițiali ucideau animalele pentru a-și hrăni și îmbrăca familiile numeroase. Mai tirziu vînătoarea a devenit o plăcere, fiind deseori folosită și ca antrenament probînd îndemnarea și curajul. Putem aminti aici expedițiile de vînătoare ale lui Gingis-Han, în care erau angrenate mai multe zeci de mii de oameni. Vînătoarea a evoluat, devenind cu timpul un lux pe care și l-au permis bogății, amestecînd în ea puțin sadism, snobism sau nebulie (vînătorii lui Ceaușescu — vînat și el cu mult singe rece — sînt un exemplu în acest sens). Vînătorii de lei, de elani, de lupi, capre, fazani, oameni și... scaune.

Alături de Hemingway, Dersu Uzala, Turgheniev, Sadoweanu, mercenarul Casargoz, sau patriotul Rambo îl putem așeza și pe vînătorul... din zilele noastre, categorie tot mai numeroasă, care țintește un scaun, o funcție, chiar dacă nu este înarmat cu o pușcă. Pușcă devine în cazul lui un amestec de tupeu, nesimțire, întrîgă, minciună...

Cumoaștem un vînător care s-a ocupat în exclusivitate cu vînătoarea. A fost aruncat în acest joc de cînd era un pionier fruntaș, altfel nu-mi explic cum a fost decorat cu primele medalii comuniste, pe cînd nu-l răsărise bine mustața. Luptător neînfricat pentru comunism și pentru nomenclatură a trecut prin filiera promovării comuniste, ajungînd în cele din urmă director, funcție pe care nu a păstrat-o prea mult, pentru că la aventurile lui de pomină, în cetate, se adăugau altele, din împrejurimi.

Atitudinea sa dictatorială și „antimuncitorească“ l-a făcut să fie urît de cei din subordine.

După revoluție, ex-directorul vînător a stat cuminte doi ani, filifiindu-și imaginara pușcă prin întreprindere și neștiind exact pe ce își ia salariul.

Simțind că nu va mai fi tolerat multă vreme ajunge la o concluzie, sugerată de experiența sa comunistă, că ar fi bine să întoarcă foaia și să treacă în tabăra cealaltă. Așa că, dacă director nu se poate, peste noapte, mizînd pe naivitatea oamenilor se declară luptător sindical pentru binele muncitorimii și împotriva... cine le mai știe pe toate.

Situația este hilară, enervantă, incredibilă și dezastruoasă pentru întregul colectiv respectiv.

Vînătoarea... de scaune continuă!

Dan Ioan BOGDAN

Să mori de rîs

— Reclama — sufletul comerțului: comuniștii de ieri, dizidenții de astăzi —

„Nu pot fi alese în organele de conducere (n.n. — ale sindicatului) persoanele compromise care au deținut, pînă în 22 decembrie 1989, funcții în vechile structuri organizatorice de sindicat, tineret și partid“. Așa este formulat art. 4.2.4. din Statutul Sindicatului Liber Balanța Sibiu. Ștampilat, parafat, semnat, contrasemnat... zis și făcut. Temen'c! Cine a profitat de aceasta? Nimeni altul decît dl. Vînătoru Emil, a cărui „dizidență“ din timpurile impușcatului este binecunoscută. Totul a început din... familie. Nepot al ex-primarului sibian Hurubeanu (trecut apoi în „rezervă“ ca prim-secretar de Alba, exilat ambasador în Mongolia și după aceea repatriat), susnumitul tovarăș a avut o viață palpitantă, plină de peripeții. Inginer de profesie, dl. Vînătoru a dovedit un înalt... profesionalism. Astfel că din 10 martie 1969 și pînă la 1 martie 1970 a fost încadrat lucrător cu munca de partid în cadrul secției economice a comitetului județean Sibiu al utecului. Ba, mai mult, domnia sa a fost avansat în grad: de la 1 aprilie (bună glumă, nu?) 1970 și pînă la 18 noiembrie 1973 este numit șeful secției economice a aceluiași comitet. Dovedindu-se un vâșnic luptător al comunismului, unul din cei care a activat — pi toati planurilor — pentru victoria definitivă a comunismului în țara noastră, în anul 1971 este decorat cu medalia a 50-a aniversare a p.c.r., prin Decretul 137/71, iar în 1972 i se atîrnă în piept medalia 25 de ani de la proclamarea republicii, prin Decretul nr. 480/72. Ambele semnate de tătucul lui spiritual, Nicolae Ceaușescu (despre morți, numai de bine!). Ghinionul se ține însă scal de acest tovarăș. În 1976, după un frumos slalom uriaș, la finisul căruia s-a trezit șef secție Hidro (Balanța II), în urma unor mici afa-

ceri primește primul „vot de blam cu avertisment“ și este retrogradat ca inginer principal. Lupta însă continuă! Încet, încet și cu multă „trudă“ reușește să ajungă șeful serviciului de organizare a producției și a muncii. După „votul de blam“ pe linie de partid, începe timid activitatea obștească pe tărîm sindical, astfel că devine vicepreședinte al sindicatului din Balanța, susținut fiind cu rîvnă de către dl. Bîrsan, secretarul de partid din întreprindere și de dl. Stanciu — primar pe vremea aceea. În 1982 este înregistrat la Procuratura Locală Sibiu, dosarul nr. 1678 al cărui obiect îl constituie Decretul 328/66 (alcoolemia, bat-o vina!). S-a cerut reanalizarea probei de singe la Laboratorul medico-legal Cluj iar dosarul s-a soluționat prin „neînceperea urmăririi penale“, vinovatul alegîndu-se cu o amendă contravențională.

Anul 1986 îl găsește ca director la Fabrica de elemente hidraulice a întreprinderii Balanța, postură în care domnia sa mai beneficiază de un „vot de blam“. Și ce dacă? Pentru toate aceste realizări, ca pe deasupra, dl. Vînătoru este trimis să învețe carte și la Academia de Studii Social-Politice de pe lîngă c.c. al p.c.r., urmînd cursurile acesteia din 15 septembrie 1986 pînă în 15 septembrie 1987. În 1988, 30 iunie, i se eliberează diploma cu specialitatea organizarea și conducerea activității în industrie. Decembrie 1989 îl găsește tot director. Mai mult decît atît nu se putea. Iată-l însă după revoluție pe cel care a fost de atîtea ori lovit de partidul comunist (în slujba căruia și-a pus întreaga inteligență), ex-director, ex-șef, ex-... Nu este însă totul pierdut. Dînd dovadă de multă abilitate și vie inteligență, dl. Vînătoru se reînscris în sindicat, probabil în virtutea faptului că are o mai veche

practică sindicală, utecistă și de partid: excursii în RDG, în Japonia... (ca un bun cunosător și fin degustător, sîntem convinși că a apreciat saké-ul). Între noi fie vorba după atîtea medalii și distincții ale republicii, foste, nici nu ne așteptam ca dl. Vînătoru să se înscrie la monarhiști!

Ce mai tura-bura! Ieșind la înaintare cu alți doi tovarăși de muncă, se pune pe reorganizarea sindicatului, aducîndu-și aminte de vechiul proverb românesc: „O mîna spală pe cealaltă și amîndouă fața“. Așa că, profitînd de zăpăceala și dezorganizarea din cadrul sindicatului, ajunge să fie ales cu voturi în regulă, nici mai mult nici mai puțin decît vicepreședinte de sindicat.

Probabil, dl. Vînătoru crede într-o istorie care se repetă: vicepreședinte de sindicat, șef serviciu, director... Ei, dar cum domnia sa a rămas orfan de p.c.r., să vedem cine o să-l mai susțină acum cînd a fost cadourisit cu decizia nr. 20/92 prin care: „1. Se sancționează cu diminuarea salariului cu 10% pe două luni, dl. Vînătoru Emil 1100/12012 datorită consumului repetat de băuturi alcoolice în cadrul societății și pentru un limbaj jignitor și agresiv față de conducerea societății; 2. Vă facem cunoscut că la prima abatere de această natură vi se va desface contractul de muncă pentru motive disciplinare...“. Sau poate că totuși, din umbră, cineva, acolo sus, tot îl mai iubește!

Ne-ar place să credem că vînătoarea de funcții s-a terminat pentru unii tovarăși, că aceștia vor fi puși la colțul pe care-l merită și că îl vom obliga să trăiască pe picioarele lor, copăcel-copăcel. Altfel, o să murim de rîs, nu alta!

Camelia PENTELESCU

Ce se mai poate parca în Piața Mare?!

Foto: Iulian PREDA

PUBLICITATE o publicitate

VINZARI-CUMPARARI

• Vind Opel Ascona, fabricație 1979, preț negociabil. Telefon 3 09 38. (MP)

• Vind Mercedes 200 Diesel, stare ireproșabilă. Telefon 924/4 95 28. (391)

• Vind butelie de aragaz, Sibiu, str. Gheorghe Asachi nr. 66 A (Turnisor), fam. Cristea. (394)

• Vind TV color și TV alb-negru. Telefon 2 06 17, după ora 17. (393)

• Vind TV alb-negru „Sna-gov” 243, injector pentru încălzire centrală pe motorină și două verighete aur 14 karate. Telefon 7 27 93, după ora 16. (PG)

• Vind TV alb-negru „Sirus” 208. Telefon 2 93 88. (395)

• Vind covor oriental și aragaz (2 ochiuri). Sibiu, str. Rovine nr. 15 (Gusterița). (392)

• Vind Dacia 1300, an fabricație 1984. Preț 500 000 lei. Informații telefon 3 40 78 — dimineata. (388)

DIVERSE

• TRANSPORT 2—3 persoane în Germania pentru zilele de 7—8 martie 1992. Telefon 4 38 37, 3 92 27 — seara. (390)

MIVO-TAXI

cu cel mai mic tarif din Sibiu, anunță că în zilele de 7 și 8 martie 1992, reprezentantele sexului frumos beneficiază de 25 la sută reducere, respectiv 30 lei/km și 15 lei pornirea. (387)

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8,
telefon 924/3 24 11,

efectuează săptăminal transport de persoane România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale. (72)

Grupul Școlar de Industrie Alimentară

VINDE pe bază de contract:

- ZER;
 - BORHOT BERE;
 - REZIDUURI ALIMENTARE;
- la prețuri avantajoase.

Informații suplimentare la telefoanele: 1 38 62 și 1 38 63. — 87 —

Societatea comercială VAGRIS TRANS S.A. Sibiu

VINDE LA LICITAȚIE

în data de 10 martie 1992, ora 10, un grajd situat în Sibiu, str. Ceaikovski nr. 59 (Gusterița).

De asemenea, VINDEM și scindură de stejar, fag, brad, la prețuri accesibile.

Informații la telefon 3 05 61 și 3 43 42 sau la sediul întreprinderii. — 88 —

PROGRAM

Miercuri, 4 martie 1992

10.00 Actualități • Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Film serial. Familia Polaniecki. Episodul 2. 11.05 Canal France International. 12.20 Ora de muzică. 12.10 Virsta a treia. 13.40 Divertisment internațional. 14.00 Actualități.

14.20 Civilizația montană. 14.50 Avanspremieră TV. 14.55 Preuniversitară. 15.30 Teleșcoală. 16.00 Fineri interpreti de muzică populară. 16.30 Lumea sportului. 17.00 Actualități. 17.05 Arte vizuale. 17.30 15; 16; 17; 18. 18.00 Reflector. 18.30 Muzicorama. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate. Alice în Țara Minunilor. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial. Joseph Balsamo. 21.45 Exercițiul de admirație. 22.40 Universul cunoașterii. 23.10 Cronica Parlamentului • Actualități. 23.40 Pro muzica. 0.05 Recomandări din program.

BRAVO S.A. vă oferă excursii în:

— CHINA
1. Beijing; 2. Shanghai — 7 zile. Plecări: 2, 9, 16, 23, 30 aprilie 1992.
— THAILANDA — 8 zile. Plecări: 1, 8, 15, 22, 29 aprilie 1992.
— ISTANBUL — în fiecare miercuri, ora 21. Informații, telefon 1 14 95, 2 77 02. (384)

COMEMORARE

S-au scurs 7 ani triști și grei de când a încetat să mai bată inima bunului meu soț.

— IOAN DOBROTA —
— 64 ani —
(din Cornățel)
Dumnezeu să-l odihnească!
Soția Maria (PG)

Timpul trece, dar suferințele noastre rămân veșnic triste și pline de durere în amintirea dragului nostru tată, socru și bunic.
— IOAN DOBROTA —
— 64 ani —
(din Cornățel)
de la al cărui deces se împlinesc 7 ani.

Fiica Maria, fiul Ioan,
ginele Cornel, nora
Elena, nepoții Claudia,
Dana și Claudiu. (PG)

A.S. „VOINȚA” Sibiu

INCHIRIAZĂ pe perioadă îndelungată

- 2 camere cu 12 paturi.

Relații la telefon 1 43 10.

— 90 —

MAPAMOND

TULBURARI INTERETNICE
Sarajevo — 2.03. Comisia centrală electorală comunica luni, deși rezultatele referendumului nu erau definitive, că 90% din electorat a optat pentru independența Bosniei-Herțegovina. Grupuri rivale de militanți sârbi și musulmani se înfruntă în unele locuri. Guvernul republicii a făcut apel la calm. Căile de acces spre Sarajevo au fost blocate.

În Sarajevo, unde un aten-

CONCURS

Oficiul Județean de Sport, Comisia Județeană de Turism, Casa de Cultură a Tineretului și Studenților, în colaborare cu S.C. ARARAT, S.C. SELENA S.R.L., S.C. DRAGONUL, METAL S.A., GABI Consignație organizează în zilele de 7—8 martie concursul de turism sportiv montan „ȘTAFETA MUNTILOR”, etapa de iarnă. Concursul va avea loc în Masivul Lotru, Cabana Prejba.

Sint invitați să participe toți membrii cluburilor de turism și cercurilor de turism afiliate sau neafiliate la F.R.T.

Înscrierile se fac în data de 4 martie 1992, orele 17.00 la Casa de Cultură a Tineretului și Studenților din Sibiu, str. Mitropoliei nr. 30. (M.G.)

CLUBUL INDEPENDENȚA

str. Avram Iancu nr. 10,

Club cu o veche tradiție în ceea ce privește cursurile de calificare și policalificare, vine în sprijinul celor care doresc să învețe o meserie sau să se califice într-o meserie nouă și ANUNȚĂ deschiderea, începând cu 15 aprilie 1992, a următoarelor cercuri tehnico-aplicative, cu o durată de 6 luni. Aceste cercuri se organizează în sprijinul policalificării profesionale a tineretului, în vederea încadrării lor în viața socială.

1. Cerc de dactilografie și secretariat;
2. Cerc de stenografie;
3. Cerc de contabilitate pentru societăți comerciale (private);
4. Cerc de contabilitate generală;
5. Cerc de depanare Radio și TV (alb-negru și color);
6. Cerc de cronologie;
7. Cerc de ospătari barmani;
8. Cerc de bucătari-cofetari;
9. Cerc de brutari-patiseri;
10. Cerc de zugrăvi-vopsitori;
11. Cerc de limba engleză;
12. Cerc de limba germană.

Cursurile se pot frecventa concomitent la mai multe cercuri.

La terminare, în urma examenului, cursanții primesc

ADEVERINȚĂ DE ABSOLVIRE

Înscrieri și relații la Clubul Independența din Sibiu, str. Avram Iancu nr. 10 (vizavi de Farmacia nr. 123).

Informații suplimentare, la telefon 3 29 13, miercuri și vineri între orele 8—16 și marți și joi între orele 11—18. — 91 —

tat în 1914 a declanșat primul război mondial, se trăiește de câteva luni în tensiune, din cauza tulburărilor interetnice. Luptele deschise au fost evitate, dar simbătă în prima zi a referendumului, 3 musulmani au fost uciși în înfruntările dintre musulmani și sârbi, la o nuntă ortodoxă sârbă. Nuntași ortodoci sârbi purtau niște flamuri pe care musulmanii au încercat să le ia. În cursul ciocnirilor, tatăl miresei și un preot sârb și-au pierdut viața.

În Muntenegru, două treimi din alegători, au votat în cursul referendumului, pentru o alianță cu Serbia. De asemenea s-a votat pentru schimbarea numelui orașului Titograd în vechiul nume de Podgorița.

OSTATECI MOLDOVENI ÎN MINA CAZACILOR

Dubăsari — Un incident care poate declanșa o tensiune de proporții, s-a produs între rusofoni și poliția moldoveană, trei separatiști rusofoni pierzându-și viața. Poliștii moldoveni trimiși la Dubăsari pentru a rezolva un incident, au fost atacați de cazaci și transnistrienți. În cursul asaltului sediului poliției, cazacii au ucis pe șeful poliției, luându-i ostateci pe ceilalți.

Într-un interviu pentru BBC, Petru Timofte Tabuică, (Ministrul adjunct al Securității Naționale) spunea: „Ofițerul Sevcenko a fost ucis. Poliștii au fost luați ostateci. Ministerul Securității Naționale încearcă să rezolve conflictul fără vărsare de sânge.

Detasamente de cazaci stau masate în așa-zisa Republică Transnistreană.”

Arcadie Gherasim, de la Radio Chișinău, declara că nu se știe cât de implicată este armata a 14-a a CSI, răspândită în Tiraspol, dar s-ar putea să nu fie străină de aprovizionarea cu arme, ce se distribuie populației (automate, mitraliere) în centrul orașului Dubăsari.

Tensiunea dintre populația rusofonă și moldoveni a ajuns la apogeu. De la Moscova, Eltin a criticat combinația dintre anarhiști și comuniști, vinovați de ascensiunea tulburărilor.

ATENTAT ASUPRA UNEI SINAGOGI

Istanbul — Ministerul de Interne a comunicat că autorul atentatului de duminică 1.03 asupra unei sinagogi este un turc musulman din organizația fundamentalistilor islamici „Hesbollah”. În cursul atacului, teroristul a aruncat grenade provenite din străinătate. Un cerșetor evreu orb, a fost rănit. Poliția turcă a arestat un terorist.

NEGOCIERI FĂRĂ REZULTAT

Washington — Astăzi se așteaptă să se încheie actuala rundă de convorbiri arabo-israeliene, desfășurată pe fondul încordării apărute în Libanul de Sud, de unde trupele israeliene refuză să se retragă, atâta timp cât nu au garanții că atacurile teroriste ale organizației „Hezbollah” nu se vor repeta și trupele siriene rămân pe poziții.

Rubrică de Emil PORIME